

Vrať mi mou duši

Marek Ztracený

Vrať mi mou duši,
všechno co jsem jsi slíbil,
pro dnešek ruším,
po čtyřech měsících
a čtyřech dnech chtěl bych to zpátky,
a to teď hned.
Po tají napsaných stovky básní,
v šuplíku složený všechny jsou krásný a pro Tebe,
potají, moje ledy tají.
Nikdo z Vás lidí nevidí...

Jak se loučíš, jak to bereme vážně,
jak to končí z lásky i vášně,
jak je nespravedlivá tahle doba,
jak jsme sami, jak nejsme oba.
Jak se stmívá na naše cesty,
jak tě chci, i to moc jak tě nechci,
jak sem nevěřil, že jsi ta pravá,
že já jsem mladej a ty moc mladá.
Nikdo z Vás lidí nevidí...

Z ničeho nic politej svěcenou vodou,
ze tmy do světla všechno se mi vrací,
ten kousek našeho života...
Tak trochu doufám, že jsi se spletla,
že když byl konec a tys utekla,
žeš nechtěla...
a možná chtěla něco zpátky zadními vrátky.
Nikdo z Vás lidí nevidí...

Jak se loučíš, jak to bereme vážně,
jak to končí z lásky i vášně,
jak je nespravedlivá tahle doba,
jak jsme sami, jak nejsme oba.
Jak se stmívá na naše cesty,
jak tě chci, i to moc jak tě nechci,
jak sem nevěřil, že jsi ta pravá,
že já jsem mladej a ty moc mladá.
Jak všechno krásný je jen mezi náma,
jak po krásných nocích jsou ještě hezčí rána,
jak jsme nevěděli a teď už víme asi,
jaký to byly a jaký budou časy.
Nikdo z Vás lidí nevidí...

Jak se loučíš, jak to bereme vážně,
jak to končí z lásky i vášně,
jak je nespravedlivá tahle doba,
jak jsme sami, jak nejsme oba.
Jak se stmívá na naše cesty,
jak tě chci, i to moc jak tě nechci,
jak sem nevěřil, že jsi ta pravá,
že já jsem mladej a ty moc mladá.
Jak všechno krásný je jen mezi náma,
jak po krásných nocích jsou ještě hezčí rána,
jak jsme nevěděli a teď už víme asi, jaký jsme byli.
Jak se loučíš, jak to bereme vážně, jak to končí...